

LECTORAAT YOUTH SPOT

MEIDENWERK EN DE ROL VAN FAMILIE

FACTSHEET

Karin van Trijp
Judith Metz

In deze factsheet laten we zien welke rol de familie heeft in de identiteitsontwikkeling van meisjes en jonge vrouwen (meiden). Ook lees je hoe het meidenwerk meer gebruik kan maken van de familie om eraan bij te dragen dat meiden (leren) zelf vormgeven aan hun leven als deel van de samenleving.

In de literatuur wordt vooral ingegaan op de rol die ouders hebben in de identiteitsontwikkeling van meiden. Echter, zoals Pels en De Haan (2006) beschrijven, kunnen ook andere familieleden een grote rol spelen in de identiteitsontwikkeling van meiden. Dit zien we bijvoorbeeld in de Marokkaanse cultuur ook andere familieleden, zoals ooms, tantes of broers een grote rol kunnen spelen in de ontwikkeling. Wanneer we in deze factsheet familie aanhalen, dan betekent dit dat genoemde familie breed geldt. Indien we spreken over ouders is de kennis specifiek op ouders gebaseerd, maar is het mogelijk dat genoemde ook voor andere familieleden geldt.

De rol van familie in de identiteitsontwikkeling van meiden

Familie speelt een grote rol in de identiteitsontwikkeling van meiden, met name in het (leren) zelf vormgeven aan het eigen leven. De aanwezigheid van pro-sociale volwassenen en de mate van autonomie van jongeren zijn van invloed op de wijze waarop jongeren participeren en daardoor het (leren) zelf vormgeven aan het eigen leven. De actieve aanwezigheid en betrokkenheid van volwassenen zijn nodig, zodat er een omgeving is waarin de meiden (leren) zelf vormgeven aan hun leven en zich kunnen ontwikkelen (Wong, Zimmerman, & Parker, 2010). Een gezinssituatie die zich kenmerkt door bijvoorbeeld scheiding, geweld, verwaarlozing, onveilige hechting, lage empathische betrokkenheid, slechte communicatie of een (te) autoritaire of permissieve opvoedingsstijl is problematisch voor de identiteitsontwikkeling en het verkrijgen van agency voor het meisje (Barbarin, 2002; Bowlby, 1973; Meij & Ince, 2013). Er ontstaat namelijk een gedetailleerder zelfconcept (besef van wat je kan en waar jouw grenzen liggen) wanneer ouders met hun kind communiceren en empathisch zijn. Meiden steunen (emotioneel) ook meer op hun ouders en ervaren meer steun, intimiteit, afhankelijkheid en interpersoonlijke betrokkenheid in sociale

relaties (Kroneman & Van der Molen, 2015). Zodra er verstoringen of stressoren in het gezin zijn, voelen meiden dat eerder aan dan jongens (Lee, Burkan, Zimiles, & Ladewski, 1994). Daarnaast is de hechtingsrelatie die kinderen met hun ouders hebben van belang in de ontwikkeling van sociale interacties met leeftijdsgenoten. Een goede relatie met de ouders schiept de verwachting bij het kind dat vrienden ook responsief zullen zijn en dat zij het waard zijn om geliefd te zijn (Bowlby, 1973). Deze familierelatie vormt ook een basis voor het aangaan van andere relaties buiten de familie (Ince, Van Yperen, & Valkestijn, 2013; Vanderbilt-Adrjance & Shaw, 2008; Van Regenmortel, 2002).

Veranderende verhouding met familie

Tijdens de adolescentie krijgen meiden behoefte aan autonomie en onafhankelijkheid. De relaties met leeftijdsgenoten worden belangrijker en de meiden balanceren vaak tussen de relatie met ouders en leeftijdsgenoten (Denham, Wyatt, Bassett, Echeverria, & Knox, 2009). Adolescenten geven aan dat de kwaliteit van de ouder-kindrelatie afneemt tussen 11 en 14 jaar. Het aantal conflicten neemt toe en warmte/affectie neemt af, doordat adolescenten zich in deze periode los willen maken van hun ouders (McGue, Elkins, Walden, & Iacono, 2005). De rol van familie

verandert (La Greca & Lopez, 1998). In vergelijking met jongens worden deze veranderingen door meiden als groter ervaren (McGue et al., 2005). Ondanks dat vrienden steeds belangrijker worden naarmate het meisje ouder wordt, blijven ouders belangrijk voor de ontwikkeling van het zelfconcept van meiden (Nijland, Boomkens, & Metz, 2016). Ouders spreken bijvoorbeeld vaker met hun dochters over emoties en bieden meer steun en intimiteit (Fivush & Buckner, 2000).

Uit internationaal onderzoek blijkt dat ouders van dochters meer aandacht hebben voor de sociale veiligheid van hun kind dan bij zonen (Carver, Timperio, Hesketh, & Crawford, 2010; Dwyer et al., 2006; Hornby-Turner, Hampshire, & Pollard, 2014; McDonald, Deakin, & Aalborg, 2010). Ouders maken zich bijvoorbeeld vaker zorgen over de veiligheid van hun dochters, met name bij andere mensen en in het verkeer (Hornby-Turner et al., 2014). Andere onderzoeken tonen aan dat ouders van dochters specifiek bang zijn voor het risico op mishandeling, ongewenste seksuele activiteiten of ontvoering (Carver et al., 2010; Dwyer et al., 2006). Deze ouders vinden het niet prettig als hun dochter alleen over straat loopt (Carver et al., 2010) en willen dat hun dochter voor het donker thuis is (Dwyer et al., 2006). Dit beeld wordt ook bevestigd in het onderzoek naar meidenwerk, waarin meidenwerkers aangeven dat zij signaleren dat sommige meiden worden beperkt door hun ouders (De Boer & Metz, 2015).

Moeders blijken nog een grote rol te spelen bij de vriendschappen van hun dochters. Zij monitoren en tonen interesse in de vriendschappen uit 'respect voor hun behoefte aan autonomie' (Updegraff, McHale, Crouter & Kupanoff, 2001). Ook spenderen moeders meer tijd in het bijzijn van hun dochter en haar vrienden. Updegraff en collega's (2001) verklaren dit doordat moeders zich verantwoordelijk voelen voor het aanmoedigen van vriendschappen, juist omdat meiden tijdens de adolescentiefase hechte vriendschappen opbouwen.

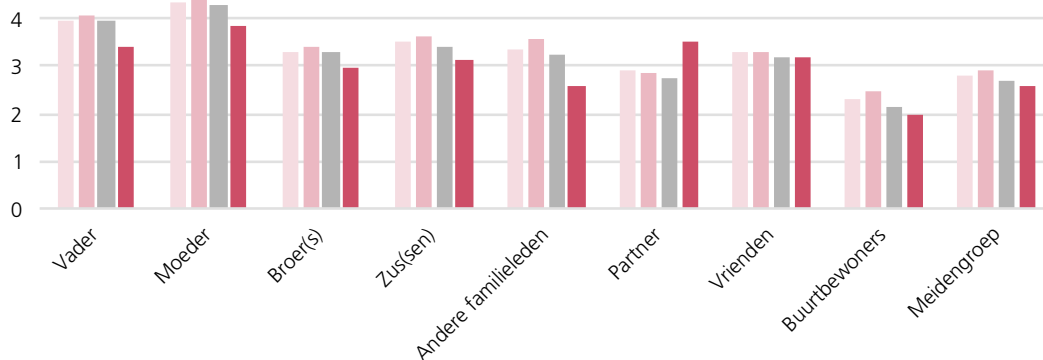
Kortom, de betrokkenheid van familie is zeer gewenst zowel in de vroege jeugd als tijdens de adolescentiefase. De familie kan als rolmodel en als bron van kennis en ervaring fungeren (Wong

et al., 2010). Bovendien kan zij in pro sociale normen voorzien (Ince, Van Yperen, & Valkestijn, 2013; Vanderbilt-Adrijance & Shaw, 2008) en gewenst gedrag bekrachtigen (Wong et al., 2010). Daarnaast kan de familie belemmeringen wegnemen die het meisje zelf niet kan oplossen (Wong et al., 2010). Wanneer het meisje zich thuis voelt in de familie kan zij ook gemakkelijker participeren (Bandura, 2006). Dit zou een ideale familie situatie kunnen zijn voor de meiden om op te groeien. Echter, niet alle meiden hebben een familie die in deze behoeften kan voorzien, waardoor wat het (leren) zelf vormgeven aan het eigen leven belemmerd kan worden. Problematische familierelaties kunnen onder andere veroorzaakt worden door: onveilige hechting tussen ouder(s) en kind, gebrek aan steun en empathische betrokkenheid, mishandeling/huiselijk geweld, scheiding en een autoritaire of (te) permissieve opvoedingsstijl (Barbarin, 2002; Bowlby, 1973; Meij & Ince, 2013). Er zijn ook indirecte factoren die invloed hebben, zoals een laag gezinsinkomen, waardoor stress ontstaat (door schulden en/of werkloosheid van de ouder(s)), de aanwezigheid van psychiatrische problematiek bij (één van de) ouders, zoals depressie, borderline of schizofrenie), verslaving(en), problematische gebeurtenissen bij (één van de) ouders (mishandeling, verwaarlozing, incest of langdurige ziekte) en de afwezigheid van steunende vrienden of andere familieleden (Meij & Ince, 2013).

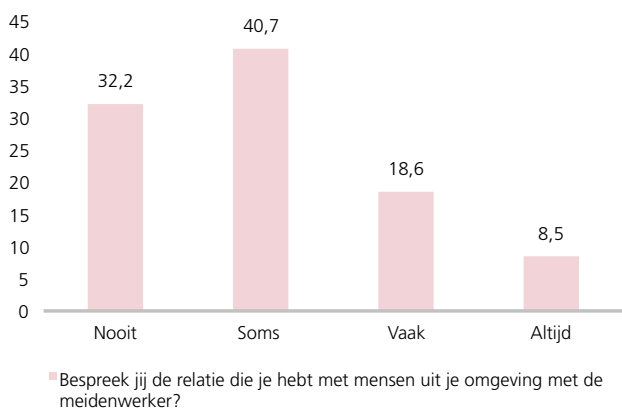
Tussen november 2016 en februari 2017 heeft het lectoraat Youth Spot aan meiden die naar het meidenwerk komen, gevraagd met welke meningen zij rekening houden in het vormgeven van hun leven. Hieruit blijkt dat zij de meeste waarde hechten aan de mening van ouders. Wanneer de meiden ouder worden, wordt dit minder belangrijk maar blijft de mening van ouders nog wel het belangrijkste (op de partner bij de 18-23 jaar groep na). Zoals uit figuur 1 blijkt (en wat eerder in de literatuur naar voren kwam), is dat bij alle leeftijdscategorieën de mening van de moeder het belangrijkste is voor de meiden. In deze figuur zijn de gemiddelde scores van de meiden op de 5 puntschaal (geen/heel weinig tot heel veel) weergegeven.

Figuur 1.

Meningen waarmee meiden rekening houden in het vorm geven van hun leven. (N=384)

In hetzelfde onderzoek is aan meiden gevraagd of zij de relaties die zij hebben met mensen in hun omgeving bespreken met de meidenwerker. Uit figuur 2 blijkt dat bijna een derde van de meiden nooit met de meidenwerker over relaties met de omgeving spreekt.

Figuur 2.

Het bespreken van relaties met de meidenwerker. (N=388)

Ruim een kwart van de meiden spreekt vaak tot altijd met de meidenwerker over omgevingsrelaties. Van deze groep geeft 54,5% aan regelmatig met ouders te praten (zie tabel 1) (Rauwerdink-Nijland, Boomkens, & Metz, 2017).

Tabel 1.

Over wie of wat praten de meiden met de meidenwerker? (N = 263)

Onderwerp	%
Mijn ouders	54,5
Mijn broer(s)/zus(sen)	38,3
Andere familieleden	21,8

Het meidenwerk en de rol van familie in het vormgeven van het eigen leven

De uitkomsten van het vragenlijstonderzoek suggereren dat meidenwerkers niet van alle meiden een (volledig) beeld hebben van de familierelaties. Daarom is het goed om familierelaties te bespreken met de meiden. Indien gewenst en mogelijk kunnen meidenwerkers contact leggen met familieleden en ze betrekken bij het meidenwerk. Hierdoor krijgen de meidenwerkers en meiden meer zicht op de familierelaties en kan het meidenwerk op een positieve manier bijdragen aan deze relaties. Dit is ook positief voor het (leren) zelf vormgeven aan het eigen leven van de meiden. Meidenwerk kan op vier manieren de familie betrekken:

1. Kennismaken met familie

Het eerste contact van de meidenwerkers met ouders verloopt vaak met een kennismaking. Een andere mogelijkheid is om familie uit te nodigen voor een kennismakingsbijeenkomst, waarin de ouders en eventueel andere invloedrijke familieleden kennis kunnen maken met de meidenwerkers en familieleden van de andere meiden. Hierdoor krijgt de familie een beter beeld van wat het meidenwerk precies inhoudt en waar hun dochter naar toe gaat. Dit kan positief bijdragen aan het vertrouwen van de ouders, aangezien we in de literatuur hebben gezien dat ouders meer aandacht hebben voor de sociale veiligheid van hun dochters (Carver et al., 2010; Dwyer et al., 2006; Hornby-Turner et al., 2014; McDonald et al., 2010). Daarnaast kunnen de meidenwerkers op huisbezoek gaan, zodat zij een beter beeld krijgen van de thuissituatie van een meisje/de jonge vrouw.

2. Familiebetrokkenheid organiseren

Een tweede manier waarop meidenwerkers (meer) kunnen samenwerken met de familie is door het versterken van de betrokkenheid van familie bij het meidenwerk. Na een kennismaking kunnen meidenwerkers familieleden vragen of zij interesse hebben om bijvoorbeeld mee te helpen bij activiteiten als koken of mee te gaan met uitstapjes. Deze vormen van familiebetrokkenheid dragen ook bij aan het vergroten van het vertrouwen van familie in het meidenwerk. Door bij het meidenwerk te komen ervaren familieleden zelf wat daar gebeurt.

3. Ouders informeren en adviseren

De derde manier waarop meidenwerkers familieleden kunnen betrekken is door familieleden te informeren en adviseren over thema's die van belang zijn voor de identiteitsontwikkeling van meiden. Bijvoorbeeld door themabijeenkomsten te organiseren voor familieleden over het opvoeden van pubers die opgroeien in twee culturen. Marokkaanse ouders kampen bijvoorbeeld met het dilemma dat zij hun kind willen opvoeden in de Nederlandse samenleving zonder de meest essentiële opvoedwaarden die zij vanuit hun jeugd hebben mee gekregen op te geven (De Haan, De Winter, Koeman, Hofland, & Van Verseveld, 2013). Tijdens interviews met deelnemers van het meidenwerk kwam naar voren dat Marokkaanse broers, vaders en/of ooms soms een belemmerende factor zijn in de

ontwikkeling van meiden. Sommige meiden gaven aan dat zij van hen thuis moeten blijven of niet zo maar met mannen mogen omgaan. Meidenwerkers kunnen via bijvoorbeeld een themabijeenkomst benoemen dat het in Nederland gebruikelijk is dat vrouwen ook eigen activiteiten mogen ondernemen buitenshuis. Dit kunnen zij aan ouders vertellen, maar ook met meiden zelf bespreken in de meidengroep.

Een andere vorm om familie bij het meidenwerk te betrekken, is door een samenwerking tussen het meidenwerk en familie. Meidenvenijn is bijvoorbeeld een thema welke regelmatig terugkomt. Meiden kunnen roddelen over elkaar en kunnen gemeen zijn. In deze situaties kan de meidenwerker een soort voorlichting geven aan zowel meiden als ouders en/of andere invloedrijke familieleden over wat meidenvenijn inhoudt, hoe is het te herkennen, hoe los je het op en hoe kun je het proberen te voorkomen. Hierin hebben zowel de meiden als de familie een rol. Meiden kunnen elkaar erop wijzen en familieleden kunnen het wellicht ook eerder herkennen, wanneer het bijvoorbeeld niet goed gaat met hun dochter of tijdens het spelen in de buurt.

4. Zicht krijgen op familierelaties

De vierde manier om familie te betrekken bij het meidenwerk is door via meiden meer inzicht te krijgen in hun thuissituatie en familierelaties. Om als meidenwerker en meisje een inschatting te kunnen maken over wat er thuis en/of in de verdere familie speelt, het (leren) zelf vormgeven aan het eigen leven betekent voor het meisje en hoe het meidenwerk hierin kan ondersteunen, is het noodzakelijk om de familie van het meisje in kaart te brengen en haar te laten aangeven welke familieleden steunend of belemmerend zijn voor haar (en in welke situaties). Dit inzicht krijgen, kan via verschillende vormen.

Een eerste vorm om dit te doen is door het voeren van gesprekken met meiden over hun familierelaties. Het voeren van zo'n gesprek geeft meidenwerkers inzicht in hoe meiden hun familierelaties ervaren. Eventuele botsingen met ouders en/of andere familieleden kunnen naar boven komen. Naast signaleren kunnen meidenwerkers meiden tijdens deze gesprekken informatie geven en meiden gerust stellen. Dit kan bijvoorbeeld door te bespreken met meiden dat het normaal is dat zij soms botsen met hun ouders, ze zijn immers op zoek naar hun identiteit en willen meer eigenaarschap

verkrijgen. Ze gaan meer letten op wat leeftijdsgenoten doen. Een voorwaarde voor deze gesprekken is dat de veiligheid is gewaarborgd en dat meiden vrijblijvend kunnen deelnemen. Indien verhalen te persoonlijk worden, kan de meidenwerker ervoor kiezen om een individueel gesprek met een meisje of jonge vrouw te houden.

Een tweede vorm is door meiden tijdens een groepsactiviteit of tijdens een één-op-één moment een familieboom te laten maken. In deze familieboom, die Youth Spot in het kader van het onderzoek Sterk Meidenwerk heeft ontwikkeld, geeft het meisje met (verschillende kleuren) stickers aan welke familieleden zij heeft en hoe dichtbij of veraf deze familieleden voelen voor haar. Daarnaast kan het meisje aangeven op welke punten deze familieleden haar steunen en/of belemmeren bij het zelf vormgeven aan het eigen leven en welke rol zij zelf soms heeft. De ingevulde familieboom biedt inzicht in welke personen behulpzaam kunnen zijn in het (leren) zelf vorm te geven aan het eigen leven of juist belemmerend zijn voor het meisje. De meidenwerker kan de ingevulde familieboom gebruiken als aanleiding om met een meisje verder in gesprek te gaan over haar familierelaties of een meisje te stimuleren om steun te vragen van familieleden, bijvoorbeeld bij het maken van huiswerk. Indien blijkt dat er thuis serieuze problemen zijn, dan kan de meidenwerker ook beslissen om zelf contact op te nemen met de familie of een meisje door te verwijzen als het niet binnen het vermogen of verantwoordelijkheid van de meidenwerker ligt om hulp te bieden.

LITERATUUR

- Bandura, A. (2006). Toward a psychology of human agency. *Perspectives on Psychological Science*, 1, 164-180. doi:10.1111/j.1745-6916.2006.00011.x
- Barbarin, O. A. (2002). The view from research: Culture and ethnicity in social, emotional and academic development. *The Kauffman Early Education Exchange*, 1, 45-61. doi:10.2139/ssrn.2355477
- Bowlby, J. (1973). *Attachment and loss. Vol. 2. Separation: Anxiety and anger*. New York: Basic Books. Carver, A., Timperio, A., Hesketh, K., & Crawford, D. (2010). Are children and adolescents less active if parents restrict their physical activity and active transport due to perceived risk? *Social Science and Medicine*, 70, 1799-1805. doi:10.1016/j.socscimed.2010.02.010
- De Boer, N., & Metz, J. W. (2015). *Seksespecifiek versterken van de eigen kracht*. In K. Nijhof & R. Engels (Eds.), *Meisjes in de zorg. Signalering, preventie en behandeling* (pp. 87-108). Amsterdam: SWP.
- De Haan, M. J., De Winter, M., Koeman, M., Hofland, A., & Van Verseveld, M. (2013). *Opvoeden als netwerken in de multi-etnische wijk*. Utrecht: Universiteit Utrecht.
- Denham, S. A., Wyatt, T. M., Bassett, H. H., Echeverria, D., & Knox, S. S. (2009). Assessing social-emotional development in children from a longitudinal perspective. *Journal of Epidemiology and Community Health*, 63, 37-52. doi:10.1136/jech.2007.070797
- Dwyer, J. J., Allison, K. R., Goldenberg, E. R., Fein, A. J., Yoshida, K., & Boutilier, M. A. (2006). Adolescent girls' perceived barriers to participation in physical activity. *Adolescence*, 41, 75-89. Verkregen van <https://search.proquest.com/docview/195937749?accountid=130632>
- Ince, D., Van Yperen, T., & Valkestijn, M. (2013). Top tien positieve ontwikkeling jeugd. Beschermende factoren in opvoeden en opgroeien. Utrecht: Nederlands Jeugdinstituut.
- Fivush, R., & Buckner, J. P. (2000). Gender, sadness, and depression: The development of emotional focus through gendered discourse. In A. H. Fischer (Ed.), *Gender and emotion: Social psychological perspectives. Studies in emotion and social interaction. 2nd series* (pp. 232-253). New York: Cambridge University Press.
- Hornby-Turner, Y. C., Hampshire, K. R., & Pollard, T. M. (2014). A comparison of physical activity and sedentary behavior in 9-11 year old British Pakistani and White British girls: A mixed methods study. *International Journal of Behavioral Nutrition and Physical Activity*, 11, 1-11.
- Ince, D., Van Yperen, T., & Valkestijn, M. (2013). Top tien positieve ontwikkeling jeugd. Beschermende factoren in opvoeden en opgroeien. Utrecht: Nederlands Jeugdinstituut.
- Kroneman, L. M., & Van der Molen, E. (2015). Het ontstaan van probleemgedrag bij meisjes. In K. Nijhof & R. Engels (Eds.), *Meisjes in de zorg. Signalering, preventie en behandeling* (pp. 71-86). Amsterdam: SWP.
- La Greca, A. M., & Lopez, N. (1998). Social anxiety among adolescents: Linkages with peer relations and friendships. *Journal of Abnormal Child Psychology*, 26, 83-94. doi:10.1023/A:1022684520514
- Lee, V. E., Burkam, D. T., Zimiles, H., & Ladewski, B. (1994). Family-structure and its effect on Behavioural and emotional

- problems in young adolescents. *Journal of Research and Adolescence*, 4, 405-437. Verkregen van: http://www.tandfonline.com/doi/abs/10.1207/s15327795jra0403_4
- McDonald, N., Deakin, E., & Aalborg, A. (2010). Influence of the social environment on children's school travel. *Preventive Medicine*, 50, 65-68. doi:10.1016/j.ypmed.2009.08.016
- McGue, M., Elkins, I., Walden, B., & Iacono, W. G. (2005). Perceptions of the parent-adolescent relationship: A longitudinal investigation. *Developmental Psychology*, 41, 971-984. doi:10.1037/0012-1649.41.6.971
- Meij, H., & Ince, D. (2013). *De ontwikkeling van kinderen*. Utrecht: Nederlands Jeugdinstituut.
- Rauwerdink-Nijland, E., Boomkens, C., & Metz, J. W. (2016). *Kracht van meiden! Methodiekbeschrijving voor het werken met meiden in het jongerenwerk*. Amsterdam: Lectoraat Youth Spot AKMI HvA.
- Rauwerdink-Nijland, E., Boomkens, C., & Metz, J. W. (2017). *Tabellenboek Sterk Meidenwerk*. Amsterdam: Hogeschool van Amsterdam.
- Pels, T., & De Haan, M. J. (2006). *Continuity and change in Moroccan socialization. A review of the literature on Moroccan socialization in Morocco and among Moroccan families in the Netherlands*. Utrecht: Universiteit Utrecht en Verwey Jonker Instituut.
- Updegraff, K. A., McHale, S. M., Crouter, A. C., & Kupanoff, K. (2001). Parents' involvement in adolescents' peer relationships: A comparison of mothers' and fathers' roles. *Journal of Marriage and Family*, 63, 655-668. doi:10.1111/j.1741-3737.2001.00655.x
- Vanderbilt-Adriance, E., & Shaw, D. S. (2008). Conceptualizing and re-evaluating resilience across levels of risk, time, and domains of competence. *Clinical Child and Family Review*, 11, 30-58. doi:10.1007/s10567-008-0031-2
- Van Regenmortel, T. (2002). *Empowerment en maatzorg. Een krachtgerichte psychologische kijk op armoede*. Leuven: Uitgeverij Acco.
- Wong, N. T., Zimmerman, M. A., Parker, E. A. (2010). A typology of youth participation and empowerment for child and adolescent health promotion. *American Journal of Community Psychology*, 46, 100-114. doi:10.1007/s10464-010-9330-0

Deze factsheet is een product van het project Sterk Meidenwerk waarin is onderzocht wat het meidenwerk bijdraagt aan eigen kracht van meiden. In de uitvoering van het onderzoek is samengewerkt met ContourDeTwern (R-newt), Jongerenwerk Utrecht (JoU), Dock, Streetcornerwork, Participe, Combiwel, Stichting Jeugd en Jongerenwerk Midden Holland en Dynamo. Het project Sterk Meidenwerk is mogelijk gemaakt door een financiële bijdrage van Het Nationaal Regieorgaan Praktijkgericht Onderzoek SIA.

Het lectoraat Youth Spot richt zich op de professionalisering van het jongerenwerk. Zij werkt bottom up (onder meer op basis van de 'tacit knowledge' van jongerenwerkers) met een open blik naar stedelijke, landelijke en internationale ontwikkelingen in de werelden van jongeren, samenleving, wetenschap en beleid. Het lectoraat Youth Spot wordt gevormd door Combiwel, Streetcornerwork, Dock, Jongerenwerk Utrecht (JoU), Roc van Amsterdam, Youth for Christ, Xtra welzijn, Participe, ContourDeTwern (R-newt), De Schoor, Dynamo, Stichting Jeugd en Jongerenwerk Midden Holland en de Hogeschool van Amsterdam.

Lectoraat Youth Spot

Amsterdams Kenniscentrum voor Maatschappelijke Innovatie
Hogeschool van Amsterdam
Postbus 1025
1000 BA Amsterdam

hva.nl/youth-spot

*Copyright © 2018, Hogeschool van Amsterdam
Overname van informatie uit deze beschrijving is toegestaan onder
voorwaarde van correcte en volledige weergave van de uitkomsten en correcte
bronvermelding.*

